

ת"פ 17669/10/18 - מדינת ישראל נגד אורון חביב

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17669-10-18

ת"פ 59839-09-17

ת"פ 12607-08-17

ת"פ 13364-11-18

בפני בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל ע"י עו"ד יעל גבעוני

המאשימה

נגד

אורון חביב ע"י עו"ד איתי בן נון

הנאשם

גזר דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 21.11.18 הורשע הנאשם, לפי הודאתו, בשני כתבי אישום מתוקנים, שצורפו זה לזה כדלקמן:

- **בת"פ 12607-08-17** - בעבירה של גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, ובעבירה של התחזות כאדם אחר במטרה להונות, לפי סעיף 441 רישא לחוק העונשין (להלן - "**כתב האישום הראשון**").

לפי כתב האישום הראשון, בבוקר יום 23.2.17 ניגש הנאשם לדוכן V RIDE בקניון רחובות, בו עבדה המתלוננת, וגנב את מכשיר הנייד שלה מסוג LGG4, אשר הונח בסמוך לקופה. משהבחינה המתלוננת כי מכשירה נעלם, רצה אחרי הנאשם והחלה לשוחח עמו. בהמשך, חלף במקום שוטר אשר הבחין במתרחש, ניגש אל הנאשם וביקש ממנו להזדהות. הנאשם טען, כי אין ברשותו תעודת זהות והזדהה במספר זהות 00000 על שם אוהד צברי. מכשיר הנייד הוחזר למתלוננת כשהוא שבור.

- **בת"פ 59839-09-17** - בעבירה של התחזות כאדם אחר במטרה להונות, לפי סעיף 441 רישא לחוק העונשין (להלן - "**כתב האישום השני**").

לפי כתב האישום השני, בבוקר יום 21.5.17 פנו שוטרים לנאשם וביקשו ממנו להזדהות. הנאשם הזדהה בשמו

עמוד 1

של אוהד צברי והעביר את מספר תעודת זהות שלו. משהבחינו השוטרים כי התמונה במסוף אינה תואמת לנאשם, החלו השוטרים לשאול את הנאשם שאלות לצורך זיהויו והוא מסר תשובות שגויות. בנסיבות אלו, הודה הנאשם כי מספר תעודת זהות שמסר אינה שלו ותחתיו מסר תעודת זהות נכונה.

2. בהכרעת דין מיום 7.10.19 הורשע הנאשם, לפי הודאתו, בשני כתבי אישום נוספים שצורפו לתיקים שכבר הורשע בהם, כדלקמן:

- **בת"פ 17669-10-18** - בעבירה של קבלת נכסים שהושגו בעוון, לפי סעיף 412 לחוק העונשין (להלן - "**כתב האישום השלישי**").

לפי כתב האישום השלישי, בין יום 31.1.18 ויום 1.2.18 קיבל הנאשם לידיו את מכשיר הטלפון הנייד מסוג אייפון 5 של המתלונן שנגנב, בידעו שהושג בעוון. בצהרי יום 1.2.18 פנה הנאשם לחן שלג ושאלו אם הוא מעוניין לקנות את המכשיר. כן מסר לו, כי המכשיר ניתן לו מהעבודה יש ברשותו מסמכים וקבלה. חן שילם לנאשם ₪ 360 והתחייב לשלם לו 140 ₪ נוספים כאשר יעביר לו הקבלה.

- **בת"פ 13364-11-18** - בעבירה של פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה, לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין (להלן - "**כתב האישום הרביעי**").

לפי כתב האישום הרביעי, ביום 18.6.17 לפנות בוקר, הגיעו הנאשם ואחר לבניין דיור מוגן ברחובות. הנאשם עטה כפפות שחורות וכיסה חלקית את ראשו, בעוד האחר עטה חולצת פסים על ראשו. השניים פירקו את דלת הזכוכית המובילה ללובי הבניין, נכנסו ללובי והלכו לעבר משרדי ההנהלה. השניים פגעו במזיד בדלת משרדי ההנהלה, בכך שבעטו בה מספר פעמים עד שנפתחה. השניים נטלו מהמשרדים סכום של 25 ₪ במזומן ושקית עם קבלות, בסברם בשוגג כי השקית מכילה שיקים.

3. לפי ההסדר שהוצג תחילה בין הצדדים, נשלח הנאשם לעריכת תסקיר שירות מבחן בעניינו, ללא הסכמה עונשית. בבוקר יום 7.10.19 הצדדים הציגו הסדר מתוקן באשר לכתב האישום הראשון והשני, לפיו יוטל על הנאשם מאסר לתקופה של 45 ימים, בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן. בהמשך היום, הוצג הסדר מתוקן לפיו ארבעת התיקים יצורפו זה לזה והנאשם ישלח לעריכת תסקיר שירות נוסף ולממונה על עבודות שירות, ללא הסכמה עונשית.

תסקירי שירות מבחן

4. בעניינו של הנאשם נערכו מספר תסקירים והדיונים נדחו מפעם לפעם לשם שילובו של הנאשם בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן.

5. בתסקירו מיום 14.5.18, ציין שירות המבחן, כי הנאשם בן 38, רווק וסיים 11 שנות לימוד. הנאשם עובד בעבודות שיפוצים ללא יציבות תעסוקתית. כן עושה הנאשם שימוש בסמים מסוג קנבוס ומכור לסמים מסוג מתאמפטאמין. שירות המבחן הוסיף, כי הנאשם לוקח אחריות ראשונית ומסר כי העבירות בוצעו על רקע התמכרותו לסמים ודפוסי התנהלות עבריינים. הנאשם הביע נכונות להשתתף בתוכנית בבית משפט קהילתי. מכאן נמצא הנאשם מתאים לתוכנית לבית משפט קהילתי.

6. בין ובין, דיווח שירות המבחן בתסקירים מיום 27.2.19, מיום 17.3.19, ומיום 3.7.19, כי נעשו ניסיונות רבים לזמן את הנאשם לפגישות, ללא הצלחה.

7. גם לפי תסקירו האחרון של שירות המבחן מיום 2.1.20, הנאשם לא התייצב לפגישה שנקבעה. מכאן העריך שירות המבחן, כי לנאשם קושי לשתף פעולה עם שירות המבחן וחוסר מוטיבציה. שירות המבחן העריך כי אין יעילות להמשך מעורבות של שירות המבחן ומכאן שלא בא בהמלצה טיפולית.

טענות הצדדים לעונש

8. באת כוח התביעה טענה, שכתוצאה מביצוע עבירות רכוש בהן הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על קניינו של הפרט והאינטרס הציבורי. לטענתה, מידת הפגיעה היא גבוהה. עוד טענה, שכתוצאה מביצוע עבירות התחזות בהן הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על יכולתם של השוטרים לבצע עבודתם כראוי. לטענתה, מידת הפגיעה כתוצאה מעבירות אלו היא בינונית עד גבוהה.
9. עוד טענה, יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות בקביעת מתחמי העונש ההולם: לפי כתב האישום הראשון, הנאשם גנב טלפון נייד המכיל פרטים ומידע ישיר. הנאשם השיב למתלוננת את המכשיר הנייד כשהוא שבור; לפי כתבי האישום הראשון והשני, הנאשם סיגל לעצמו זהות שקרית; לפי כתב האישום הרביעי, הנאשם ביצע עבירות של התפרצות והיזק בצוותא לאחר תכנון כשהוא מצויד בכפפות. הנאשם נכנס לבניין דיור מוגן, מקום המיועד לאוכלוסייה מוחלשתומבוגרת. מעבר לאמור טענה, כי הנאשם מבצע עבירות ללא כל מורא כשתלויים ועומדים נגדו כתבי אישום.
10. מכאן טענה, כי מתחמי הענישה הם כדלקמן: בגין העבירה של גניבת טלפון - בין מאסר לתקופה של חודשיים ובין מאסר לתקופה של 8 חודשים; בגין העבירה של התחזות - בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות; בגין העבירות של התפרצות וגניבה - בין מאסר לתקופה של 8 חודשים ובין מאסר לתקופה של 18 חודשים.
11. עוד הוסיפה וטענה באת כוח התביעה, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם יליד 1980, הודה במיוחס לו וחסך בזמן שיפוטי; הנאשם נעדר עבר פלילי; הנאשם נשלח לשירות המבחן אולם לאורך כל התקופה לא שיתף פעולה ומכאן שאין אפיק שיקומי.
12. לאור האמור, עתרה באת כוח התביעה למקם את הנאשם באמצע המתחמים ולהטיל עליו בגין כל כתבי האישום מאסר לתקופה של 15 חודשים, מאסרים על תנאי, פיצוי למתלוננים וקנס.
13. באת כוח הנאשם טענה, לעומת זאת, כי יש לקבוע מתחם ענישה אחד לכל האישומים. לטענתה, כל העבירות הן עבירות רכוש וקיים ביניהן קשר הדוק, משום שהן חלק מתכנית עבריינית אחת, וזאת למרות שבוצעו במשך תקופה.
14. עוד טענה, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות בקביעת מתחם העונש ההולם: עבירות הרכוש הן ברף חומרה תחתון, ללא תחכום מיוחד; מכשיר הטלפון הנייד שנגנב הוחזר למתלוננת; הנאשם הודה בזאתו האמיתית; הנאשם לא גרם נזק לרכוש וגנב אך סכום של 25 ₪.
15. לטענתה, מתחם העונש ההולם את כל העבירות יחדיו נע בין מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות, ובין מאסר לתקופה של 6 חודשים.
16. עוד טענה, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם יליד 1970, הודה במיוחס לו, נטל אחריות על מעשיו וחסך בזמן שיפוטי; הנאשם נעדר עבר פלילי; הנאשם ללא קורת גג ושוהה בבית חברים או ברחוב; העבירות בוצעו לפני 2 - 3 שנים; מאז ביצוע העבירות לא נפתחו לחובתו של הנאשם תיקים חדשים; על הנאשם מעולם לא הוטל מאסר בפועל, ויש לנקוט משנה זהירות בהטלת מאסר בפועל בנסיבות אלו.
17. מכאן, עתרה באת כוח הנאשם להטיל על הנאשם עונש שהוא ברף התחתון, הכולל מאסר בדרך של

עבודות שירות.

18. בדברו האחרון מסר הנאשם כי לאורך ההליך המשפטי לא התייצב משום שאין לו מקום מגורים קבוע.

דין והכרעה

קביעת מתחמי הענישה

19. בהחלט מבחן הקשר ההדוק על נסיבות המקרה עולה, כי כל אחד מכתבי האישום הוא אירוע נפרד שאינו קשור לתוכנית עבריינית אחת. אמנם, הנאשם ביצע את כל העבירות מתוך דלות ומצוקה, אולם לא די בכך על מנת לקבוע שמדובר בתוכנית עבריינית אחרת. בכל אחד מכתבי האישום מדובר במתלוננים שונים וקיים מרחק זמנים בין כל אירוע ואירוע (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14); ע"פ 1261/15 דלאל נ' מדינת ישראל (13.9.15)). לפיכך, יש לראות כל כתב אישום כאירוע נפרד ולקבוע עונש הולם בגינו.

20. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה** הנהוגה **ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.**

21. כתוצאה מביצוע העבירות מושא כתבי האישום נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על קניינו ורכושו של הפרט, כמו גם הגנה על פרטיותו. לצד זאת, נפגעו גם הערכים החברתיים של הגנה על סמכות רשויות אכיפת החוק ויכולתם למלא תפקידם כראוי, כמו גם שמירה על הסדר הציבורי.

22. יש לקבוע רף פגיעה באשר לכל כתב אישום, כדלקמן:

מידת הפגיעה כתוצאה מביצוע עבירות של גניבה והתחזות כאדם אחר, מושא כתב האישום הראשון היא בינונית. לפי כתב האישום הראשון, הנאשם נטל מכשיר נייד של המתלוננת מדלפק מכירות בו היא עובדת. שוטר שנכח במקום ביקש מהנאשם להזדהות, והלה מסר תעודת זהות של אחר. בהמשך הנאשם השיב למתלוננת את המכשיר כשהוא שבור. גניבת טלפון סלולרי עשויה להוביל לפגיעה קשה בפרטיות ובמידע אישי יקר ערך, וזאת לצד הפגיעה ברכושו של אדם. כאמור, הנאשם גם ניסה לחמוק מרשויות האכיפה בדרך של הזדהות כאחר; מידת הפגיעה כתוצאה מביצוע עבירה של התחזות כאדם אחר, מושא כתב האישום השני, היא נמוכה. הנאשם אמנם הזדהה כאחר, אולם לא ביצע לצד זאת עבירות נוספות, ומיד לאחר שהדבר התגלה, הזדהה בשמו ובפרטיו; מידת הפגיעה כתוצאה מביצוע עבירה של קבלת נכס שהושג בעוון, מושא כתב האישום השלישי, היא נמוכה. הנאשם קיבל לידיו מכשיר נייד שהושג בעוון ומכר אותו לאחר; מידת הפגיעה כתוצאה מביצוע עבירות של התפרצות וביצוע גניבה, מושא כתב האישום הרביעי היא בינונית. הנאשם ואחר פרצו לבניין דיור מוגן, גרמו נזק לדלת משרדי ההנהלה וגנבו 25 ₪ וקבלות. אמנם, פוטנציאל הנזק היה גבוה, לו נפגש הנאשם בדרי הבניין, אולם בסופו של דבר, הנזק שנגרם הוא מינימאלי. הנאשם ביצע את מכלול העבירות על רקע דלותו והתמכרותו.

23. לפי מדיניות הענישה המקובלת בעבירה של גניבת מכשיר נייד, בנסיבות המקרה, שאינן כוללות תחכום מיוחד, המתחם נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים (ראו למשל: רע"פ 6365/13 קליינר נ' מדינת ישראל (23.9.13); ת"פ (רח'א) 26721-04-17 מדינת ישראל נ' קאופמן (8.10.18); ת"פ (רח'א) 24407-02-17 מדינת ישראל נ' דוקרקר (5.7.18); ת"פ (רמ'א) 34772-06-11 מדינת ישראל נ' קונקי (25.10.15); ת"פ (פ"ת) 30192-04-13 מדינת ישראל נ' מלמד (3.2.15)). כאשר לעבירה זו מתווספת עבירה נוספת של התחזות כאדם אחר במטרה להונות מתחם העונש חמור מעט יותר.

24. לפי מדיניות הענישה המקובלת בעבירה של התחזות כאדם אחר במטרה להונות, בנסיבות המקרה, המתחם נע סביב מאסר על תנאי, לצד ענישה נלווית (ראו למשל: ת"פ (י-ם) 57528-01-18 **מדינת ישראל נ' קואסמה** (28.10.19); ת"פ (י-ם) 42810-12-15 **מדינת ישראל נ' קלינרמן** (8.1.19); ת"פ (ת"א) 13518-05-12 **מדינת ישראל נ' אינדורסקי** (4.5.16)).

25. לפי מדיניות הענישה המקובלת בעבירה של קבלת נכסים שהושגו בעוון, בנסיבות המקרה, המתחם נעמאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות (ראו, למשל: ת"פ (כ"ס) 12225-07-16 **מדינת ישראל נ' מורר** (18.1.18); ת"פ (פ"ת) 36814-10-16 **מדינת ישראל נ' אבו פודה** (22.6.17); ת"פ (ב"ש) 13625-05-15 **מדינת ישראל נ' אבו עסא** (25.10.15); ת"פ (ראשל"צ) 38286-09-14 **מדינת ישראל נ' צדקה** (18.2.15); ת"פ (אשד') 10559-09-13 **מדינת ישראל נ' ארונוב** (1.4.15)).

26. לפי מדיניות הענישה המקובלת בעבירה של התפרצות לבנין שאינו דירה וגניבת רכוש קל ערך, בנסיבות המקרה, המתחם נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 10 חודשים לצד ענישה נלווית (ראו למשל: רע"פ 8114/10 **אבו חדיד נ' מדינת ישראל** (7.11.10); עפ"ג (ת"א) 62378-11-15 **נפתלי נ' מדינת ישראל** (30.12.15); עפ"ג (מרכז) 37133-05-14 **לשצינסקי נ' מדינת ישראל** (8.7.14); ת"פ (קריות) 25759-05-14 **מדינת ישראל נ' אברג'ל** (28.10.15); ת"פ (ת"א) 25030-01-15 **מדינת ישראל נ' אבו ענימה** (20.9.15)).

27. התביעה הגישה פסיקה הכוללת נסיבות מחמירות, כמו למשל שתי עבירות של התפרצות וגניבה, התפרצות וגניבת כסף מזומן בסכום של 100,000 ₪. מכאן, שאין להכליל פסיקה זו במתחם (ראו למשל: עפ"ג (ב"ש) 16710-02-17 **אבו עדרה נ' מדינת ישראל** (24.5.17); ת"פ (ב"ש) 50519-04-18 **מדינת ישראל נ' אלעביד** (12.11.19)).

28. גם ההגנה הגישה פסיקה שאינה רלוונטית למתחמים, משום שהיא מתייחסת למתחם עונש אחד (ראו למשל: רע"פ 6896/16 **מתן חן נ' מדינת ישראל** (12.9.16); ת"פ 19161-02-11 **מדינת ישראל נ' עיסא** (29.7.13)).

29. מכאן, שמתחמי הענישה הם כדלקמן: בעבירות מושא כתב האישום הראשון המתחם נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 8 חודשים, לצד ענישה נלווית; בעבירה מושא כתב האישום השני המתחם כולל מאסר על תנאי, לצד ענישה נלווית; בעבירה מושא כתב האישום השלישי המתחם נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 6 חודשים, לצד ענישה נלווית; בעבירה מושא כתב האישום הרביעי המתחם נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 10 חודשים, לצד ענישה נלווית.

העונש ההולם בתוך המתחמים

30. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחמים לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות, אשר אינן קשורות בביצוע העבירות:

לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו וחיסכון בשמיעת עדויות; הנאשם נעדר עבר פלילי. עם זאת, לא ניתן להתעלם מביצוע העבירות מושא כתבי האישום השלישי והרביעי עת תלויים ועומדים נגדו כתבי האישום הראשון והשני; הנאשם ללא קורת גג ומתגורר לעיתים אצל חברים ולעיתים ברחוב;

מתסקירי שירות המבחן עולה כי הנאשם לא נרתם להליך שיקומי כלשהו ולמעשה לא שיתף כלל פעולה עם שירות

המבחן, למרות ההזדמנויות הרבות שניתנו לו לצורך כך. הנאשם צורך סמים מסוג קנבוס ומתאמפטאמין.

31. בתוך המתחם עומדות, אפוא, מחד גיסא, הודאתו של הנאשם במיוחס לו, היעדר עבר פלילי ונסיבות חייו הלא פשוטות. מאידך גיסא, עומד היעדר שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן, למרות הדחיות המרובות בתיק. ממילא, גם לא ניתן לזקוף לזכות הנאשם את חלוף הזמן, הואיל והדחיות הרבות היו לבקשת באת כוחו, אולם הנאשם לא ניצל ההזדמנויות שניתנו לו.

32. מכאן, שבאיזון בין הנסיבות, יש להטיל על הנאשם עונש שמצוי מעט מתחת למחציתו של כל מתחם ומתחם, והוא כולל מאסר, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסרים על תנאי, ופיצויים. לאור מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם תוטל עליו התחייבות חלף קנס.

33. לפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 9.2.20 נמצא הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

סוף דבר

34. לפיכך, **אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. מאסר לתקופה של 8 חודשים, שיבוצע בדרך של עבודות שירות. הנאשם יחל את עבודות השירות ביום 1.7.20. מובהר לנאשם כי כל חריגה מהוראות הממונה עלולה להוביל לנשיאת המאסר בפועל;

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע;

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך שנתיים מהיום לא יעבור כל עבירת רכוש מסוג עוון;

ד. מאסר על תנאי לתקופה של 2 חודשים, והתנאי הוא שבמשך שנתיים מהיום לא יעבור כל עבירה של התחזות לאדם אחר במטרה להונות;

ה. רשמתי לפניי התחייבות הנאשם בסכום של 2,000 ₪ להימנע מלעבור כל עבירה בה הורשע למשך שנתיים מהיום;

ו. הנאשם ישלם למתלוננת, עדת תביעה מספר 2 בכתב האישום הראשון, פיצויים בסכום של 1,000 ₪. את הפיצויים ישלם ב-5 תשלומים שווים ורצופים, הראשון עד ליום 1.7.20 והיתרה עד ל-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן; הנאשם ישלם פיצוי לחברה המפעילה את בניין הדיור המוגן, בכתב האישום הרביעי, בסכום של 500 ₪. את הפיצוי ישלם ב-2 תשלומים. הראשון עד ליום 1.12.20 והשני עד ליום 1.1.21. התביעה תעביר פרטי המוטב לתשלום.

עותק גזר הדין יועבר לממונה על עבודות שירות ולשירות המבחן, אשר ילווה את הנאשם במאסר בדרך של עבודות שירות לתקופה העולה על 6 חודשים.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ד אייר תש"פ, 18 מאי 2020, בהעדר הצדדים.

